

have været indrettet, noget anderledes, end Tilfældet er. Jeg tror, at i fuld Overensstemmelse haade med Loven, som den blev givet, og de Ansøelser, der næredes her ved Lovens Givelse, kunde der være stadt et Tilfælde, der kunde have virket i ganske anden Grad samlende og vesledende, end Tilfældet i Døjliffet er, men heller ikke herom tror jeg i Døjliffet at burde udtale mere end disse ganske almindelige Ytringer, thi ogsaa herom vil jeg antage, at der lettest kan naas en Forstaelse med den højtærede Minister gennem en fortat Forhandling, og at Sagen, efter at en saadan eventuel Forstaelse er tilvejebragt, da klarere og tydeligere kan komme til Dags, her i Tinget, saa det er udelukkende af dette Hensyn, at jeg, idet jeg i dette Døjliffet har Ordet, ikke skal gaa dybere i min Betragtning af denne Sag.

J. Scavenius: Jeg vil bede det høje Ting undskyldte, at jeg skal trætte det med de Ytringer, jeg vil fremkomme med i Dag, og som nærmest kun ere Spar paa de Angreb, som den meget ærede Ordfører rettede paa mig i Gaar, og som forekom mig vare meget umotiverede. I Anledning af, at jeg i det allerwesentligste kunde sige, at jeg var enig med Udvalgets Forslag om en vis Medsættelse af de foreslaaede Kontorudgifter til Kultusministeriet, men at jeg paa den anden Side ganske vist tillod mig at sige, at den Form, man havde givet disse Medsættelser, sammenholdt med den Opfattelse, som den højtærede Minister havde af dem, vilde bevirke, at Medsættelserne ingen Betydning fik, henlyttede den meget ærede Ordfører det til et Angreb paa mig, som om jeg mente, det var rigtigt, at man ikke respekterede de givne Bevillinger. Alt, hvad jeg sagde, var det, at ved Lov bestemte Udgifter maatte afholdes, og det kunde ikke nytte at nøgte dem. Mine Ytringer lige over for disse Endringsforslag fremkom nu for at faa det klart frem, hvad Udvalget egentlig mente med sine Medsættelser. Det er nu kommen frem, og jeg ser deraf, at enten maa Udvalget forandre disse Forslag til tredje Behandling, eller ogsaa maa de blive enige med den højtærede Minister om Forstaelsen af dem, thi som det nu staar, hvor der vedtages noget her, som den højtærede Minister bestemt erklærer, at han forstaar paa en helt anden Maade end Udvalget, er der ingen god Mening i det. Der var ingen Grund til at angribe mig paa det Punkt. Dernæst angreb den ærede Ordfører mig paa Grund af min Opfattelse af Ministeriets Ret lige over for Konto 6 A 3, de saakaldte 2 å 3aarige Under-

støttelser til Videnskabsmænd og Kunstnere. Disse Opfattelser ere imidlertid fuldt begrundede. Denne Bevilling kom første Gang frem i Endringsforslag til Finansloven for 1883—84, et Endringsforslag stillet af den daværende Minister, og det gik ud paa følgende, at der mellem Udgiftspost § 21 6 A. 2, faste Understøttelser, og Udgiftspost 6 A. 3, midlertidige Understøttelser, indstodes en ny Post, midlertidige 2 å 3aarige Understøttelser, hvoraf der kunde ydes Videnskabsmænd, Forsattere og Kunstnere en midlertidig Understøttelse uden at betinge denne af bestemte Arbejders Udforelse. Beløbet ønskes foreløbig sat til 7,000 Kr. Andet staar der ikke i Anmærkningerne. Ordføreren, Grev Holstein-Ledreborg sluttede sig i sine Udtalelser ganske til Forslaget uden at komme ind paa at nævne nogen enkelt Person, og tillige staar det mig aldeles præsent, at der slet ikke er Gang var Tale om for Finansudvalget at opløse, hvorledes man havde tænkt disse 7,000 Kr. anvendte. Der blev fra forskellige Medlemmer af Finansudvalget henstillet til mig, om ikke den eller den eller den Forsætter kunde komme med, og jeg sagde, at jeg skulde tage det under velvillig Overvejelse, men Meningen var saa sikkert som noget den, at disse 7,000 Kr. bleve stillede til Regeringens Raadighed, just for at den kunde anvende dem paa angivne Maade efter bedste Skønning. Naar nu Kontoen har denne Oprindelse og giver den Myndighed til Ministeren som her forklaret, saa følger deraf, at alle senere Forhøjelser paa denne Konto faa den samme Betydning som den oprindelige Konto, naar der ikke — hvilket jeg for øvrigt bestemt fremhævede i Gaar i mine Udtalelser — ved selve Bevillingens Givelse direkte eller indirekte er taget Forbehold. Dette skete flere Gange, at der blev taget Forbehold, dels er der taget, hvad jeg vil kalde et direkte Forbehold, hvor man ligefrem bestemte er gaaet helt uden for Kontoens egentlige Mening, idet man kun har villet bevilge en 3aarig Understøttelse til en bestemt Mand — det er sket to Gange i samme Aar til to forskellige —, dels indirekte ved, at der i Endringsforslagene er nævnt bestemte Personer, og at man altsaa i Henhold til denne Nævnelse i Anmærkningerne har stemt her i Tinget. I saa Tilfælde kan det indrømmes, at Ministeriets Myndighed og Raadighed over Bevillingen er indskrænket, saaledes som Udvalget forlanger, at den skal være, men i andre Tilfælde ikke, og at det i flere Tilfælde er sket, som jeg oplyste allerede i Gaar, at der er foretaget i Tinget endog saa betydelige For-